

Toto je piata časť príbehu. Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

Prieskum v botanickej záhrade

Boka, vodca chlapcov z Pavlovskej ulice, Nemeček a Čónakoš sa v jeden večer vybrali do Botanickej. Na ostrove bolo sídlo chlapcov v červených košeliach.

Preliezli cez vysoký plot. Čónakoš vyliezol prv na agát a pozorne sa nakláňal vpravo, vľavo medzi vetvami a meravo hľadel do tmy k jazeru. Keďže dobre nevidel, vyliezol o vetvu vyššie.

– Na moste sú dve postavy. – hovoril.

Boka ticho hovoril:

– Tam sú. Na moste, to sú strážcovia.

Čónakoš zliezol zo stromu. Všetci traja stáli ticho a rozmýšľali, čo majú teraz robiť.

Najlepšie bude, – hovoril Boka, keď teraz tu popri kríčkoch nejako sa dostaneme k zrúcaninám hradu.

Tam potom jeden vylezie na kopec a poobzerá sa. Ak nebude nikoho, tak si ľahneme na brucho a sľezieme z kpoca.

– Nuž teda hore sa, napred! Len poďte všade za mnou. A začal štvornožky liezť medzi nízkymi kríčkami. Potom sa priplazili blízko k brehu jazera. Zrazu začali pozorne vnímať zvuk píšťalky.

– Zbadali nás! – vravel Nemeček a vyskočil.

– Nazad! Nazad! Ľahni si, – vydal Boka vydal rozkaz a všetci traja si ľahli do trávy.

Čónakoš opäť vyliezol na strom, aby zistil, čo sa stalo.

– Čo vidíš?

– Na moste sa postavy pohybujú... teraz sú štyria... teraz sa dvaja vrátili na ostrov.

– Tak je všetko v poriadku, – hovoril uspokojený Boka. – Pod dolu. Hvizd znamenal, že na moste sa vystriedali strážcovia.

Pokračovali v plazení a dostali sa na breh jazera. Boka vytiahol z vrečka malý balíček. Vybral z neho ďalekohľad, cez čoho pozoroval ostrov.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

Toto je piata časť príbehu. Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

Všetci videli malý svetelný bod – lampu.
 Pre Boha! – hovoril Boka, vždy len do ďalekohl'adu hl'adiac, –
 ten, čo lampu nosí ... To je...

– No? Kto je to?

Šiel vyššie, aby lepšie videl, ale vtedy svetlo lampy zmizlo za
 jedným kríkom. Boka spustil ďalekohl'ad.

– Zmizol, – hovoril tíško.

– Ale kto to bol?

– Nemôžem ti povedať. Nevidel som dobre, a keď som ha
 lepšie chcel pozorovať, zmizol mi. A kým istotne neviem,
 nechcem nikoho upodozrievať...

– Hádom niekto, z našich?

Predseda smutne odpovedal:

– Zdá sa mi, že áno.

– Ale veď je zrada! – zvolal Čónakoš zabudnúť, že má byť
 ticho.

– Mlč! Keď sa tam dostaneme, všetko budeme vedieť. Bud'
 dotiaľ trpezlivý.

– Keď potom prejdeme na ostrov, budeme vedieť všetko –
 povedal Boka – Tu musí byť niekde člnek.

Čoskoro ho našli. Chlapci si sadli do člnka. Prvý vstúpil Boka,
 druhý, Čónakoš. Nemeček bojzlive stúpil po bahnistom brehu.

– Pod', pod', kamarát! – posmeľoval ho Čónakoš.

– Idem, – hovoril Nemeček, vtom sa pokľzol, naľakaný chytil
 sa tenkej trstiny a bez slova kvacol do vody. Až po hrdlo
 sa ponoril do vody. Rýchlo sa postavil a nastúpil do člna
 tak, ako bol, celý premočený.

Boka a Čónokos sa chopili vesel, odstrčili čln od brehu a
 nepokojne veslovali naprieč ostrovom.

Boka a Čónakoš chytili veslá a odrazili člnok od brehu. O
 niekoľko chvíľ člnok vybehol na breh ostrova. Chlapci chytró
 vyšli z neho a hneď sa utúlili za jedným kríčkom.

Kapitola tretia

*Zapíšte si najdôležitejšie informácie z
 textu!*

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.